

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra DET LYKKELIGE SKIBBRUD

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komedier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komedier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen, Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 87. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb06val-shoot-idm140013643139472/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

ACTUS III, SCENÆ 2-3.

SCEN. 2.

Skiøgen. Gottfred. Rosifleng.

GOTTFRED. Ja jeg veed hvad I vil, lille Pige! Verset er færdigt, men det koster 2 Rdlr.

SKIØGEN. Jeg har jo accorderet for 2 slette Daler.

GOTTFRED. Ja det er sandt nok, men I maa give lidt meer end en anden, thi min Herre -- Men der er han selv. Nu kand I høre hvad han siger.

ROSIFLENG. Lille Piige, Verset koster 2 Rdlr. thi jeg har derudi ikke allene skaffet jer jeres Jomfrudom igien, men afmalet jer som een af de dydigste og skikkeligste Møer udi Staden, da I dog selv veed, at det er en Titul, som jer ikke tilkommer.

SKIØGEN. Jeg vil da ikke regne det saa nøye. Der er 2 Rdlr.

ROSIFLENG. Tak! Vær saa god at recommendere mig andre af jer Kundskab. Jeg er altid til Tieneste. Er ikke Verset got, skal I have jere Penge tilbage.

De gaaer ind.

SCEN. 3.

Skiøgen. Henrich.

SKIØGEN. Nu kand jeg trodse alle dem, der vil sige mig noget paa mit ærbige Navn og Rygte.

HENRICH. Fik I Verset, Mammeselle?

SKIØGEN. Ja her er det.

HENRICH. Ak lad mig see Titulen.

Læser.

Den med Rosen foreenede Lillie. Eller ydmygst Lykønskning til det af Himmelen sammenknyttede Par, Brudgommen den Ædle og Velagtbare Johannes von Christoffersen, fordum Velmeritered Secreterer hos Velbestalter Hr. Visiterer Tobias Andersen, og Bruden den Ædle, Dydzirede Møe, Lucretia de Peers Datter, hvis Bryllups-Høytid skal celebreres den 24. Augusti 1724.

DET LYKKEELIGE SKIBBRUD

Ydmygst frembaaren af det Dydkronede Pans bereedvilligste
N. N.
HENRICH. Ach kiære Mammeselle! maa jeg ikke faae en Udskrift deraf? Jeg kand see af Titulen, at det maa være et allerkiæreste Vers.
SKIØGEN. Jo giernel kom hiem med mig.
De gaær bort.

SCEN. 4.

OLDFUX. Det er ogsaa nogle forbandede Ceremonier, at en ærlig Karl ikke kand blive antagen udi Tieneste, uden han viiser Pas. Ligesom Herrer vare saa villige at give Tienere Pas! Vel har jeg tiend udi dette Aar over paa tyve Steder, men ingensteds har jeg kundet faaet Pas; tvertimod de fleste af mine Herrer har været saa vanartige, at de har været alle Folk ad, at i fald der kommer nogen af den Positur og Skikkelse for at byde sin Tieneste, da at prygle ham dygtig af. Saadant skal jeg have for min Tieneste. De regner saa nøye, at en stakkels Tienner tar en Dalers Penge af en rig Herres Lomme, og dirker en lumpen Koffert op iblant, men de taler ikke om hvor høflig man undertiden er, at man tar ikke altsammen bort paa eengang, da man dog har største Leylighed hertil; thi naar jeg taer 2 Daler af min Herres Lomme og lar 9 blive tilbage, er det jo ligesaa fuldt, som jeg gir ham de 9 Daler, som efter Krigs-Ræt horte mig til, efterdi de vare i min Magt. Men langt fra at viise ringeste Taknemmelighed derfor, søger de at sætte Klik paa en stakkels Tienners ærlige Navn, og jaeger ham paa Dørren, uden Pas og Afskeed. Jeg maa dog see til hvordan jeg kand faae mig et Pas, thi jeg har meldet mig an paa 2 a tre Steder, men alle spør derom. Her boer en skrutrygget Magister, som man siger tiener alle got Folk i saadan Tilfælde for Penge og gode Ord. Jeg maa hen at kiøbe mig en Recommendation af ham.
Banker paa.